

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΜΟΔΕΣΤΟΥ,
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Συγγραφέστα μὲν παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός,
καὶ ἐκδοθεῖσα τὸ πρῶτον δι' ἀδείας τοῦ Παναγιωτάτου
καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.

Νῦν δὲ τὸ δεύτερον μετὰ προσθήκης πολλῶν ἐνχῶν
λεγομένων εἰς ἀσθελείας διαφόρων πτηνῶν.

ΔΑΠΑΝΗ:

Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΥ

Πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΣ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΚΔΟΤΗ Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΩ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Ο ΚΑΔΜΟΣ» || ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «Ο ΚΑΔΜΟΣ»

Ὁδὸς Κανακάρη.

Ὁδὸς Μαιζώνος, πλ. τετ. Γεωργίου τοῦ Α

1879.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΙΣΤ'.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος

ΜΟΔΕΣΤΟΥ,

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Ἰστῶμεν στίχ. δ'. Ὕμνος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ως ἀθλοφόρον σε μέγα, Πάτερ, γινώσκοντες, καὶ Ἱεράρχην θεῖον τῆς Σιών τῆς ἀγίας· ὅθεν κατὰ χρέος πίστει τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμῶντων ταύτην, Μόδεστε.

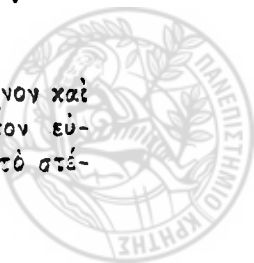
Σὺ τῶν Ἀγγέλων ὑπάρχεις τὸ ἀγαλλίαμα, Ἀρχιερέων δόξα, καὶ μαρτύρων ἀκρότης, Μόδεστε τρισμάκαρ· διοπερ τὴν σὴν, τοὺς γεραίροντας ἄθλησιν, καὶ ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην ἀσματικῶς, πάσης νότου ἐλευθερώσον.

Τοὺς συνελθόντας ἐν πίστει τῷ ἱερῷ σου ναῷ, καὶ πανυχίοις ὕμνοις ἐκτελοῦντας σὴν μνήμην, κινδύνων ἀνωτέρους σαῖς πρὸς Θεόν, ἱκεσίαις ἀνάδειξον, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἡ καλλονή, Μόδεστε, ἀξιοθαύμαστε.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη κατοπτριζόμενος, τῶν ἐπὶ γῆς ῥεόντων, εἰς οὐδὲν ἐλογίζω· ὅθεν καὶ ἀναίτητος χαρμονικῶς, ἐνθα φῶς τὸ τρισήλιον, καὶ ἐκομίσω τῶν πόνων τὰς ἀμοιβὰς ἱερόαθλε μάκαρε.

Τὸν φωστῆρα τὸν θεολαμπῆ, τὸν τοῦ κόσμου, λύχνον καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸν τρισμέγιστον Πρόεδρον, Μόδεστον εὐφρημήσωμεν μετὰ Ἀγγέλων γὰρ ἀγάλλεται, λαβὼν τὸ στέ-

Δόξα. Ὕμνος β'.

φος τῆς ἀφθαροίας, παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύει σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Καὶ ῥῆν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ.

Χ Στιχῆς ἁ προσόμοια. Ἦχος δ'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.
Χοίρματι ἱερῷ, καὶ αἵματι ἀγίῳ τὴν Ὁρθόδοξον πιστίν, Μό-
δεστε, τοῦ Κυρίου, ἐστήριξας πανεύφημε.

Τ Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.
ῆς Ἱερουσαλήμ, τῆς ἄνω καὶ τῆς κάτω, ποιμὴν τε καὶ οἰκὴ-
τωρ, τοῦ βίου σου ἀκτίσι, Μόδεστε, ἀναδεδειξας.

Λ Στιχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε.
ΰτρωσι τῶν δεινῶν, κινδύνων ἡμᾶς πάντας, Μόδεστε, δυσω-
ποῦμέν, ὥς ἄριστος προστάτης ἡμῶν, καὶ φύλαξ ἄγρυπνος.

Τ Δόξα. Ὁμοιον.
ριάδα τὴν σεπτὴν, τὸν ἓνα Θεὸν μόνον, ἐδίδαξας πιστεῦειν,
καὶ ὑπὲρ τούτου, Πάτερ, τὸ αἷμά σου, ἐξέχεας.

Ο Καὶ ῥῆν. Θεοτοκίον.
ἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, ἡ πόλις ἡ ἀγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα,
εὐτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ θεῖον τίκτεται.

Ο Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
σίως τὸν βίον σου διαπέρασας σοφῇ, ποδῆρει κεκόσμησαι
Ἱερωσύνης φειδῶ, Ἱερόαθλε Μόδεστε· ὅθεν καὶ ἐναθλήσας προ-
θυμότατα, πάτερ· νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ συναγάλλῃ,
πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Καὶ ῥῆν. Θεοτοκίον καὶ Ἀπόδυσσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ε Ἰστώμεν Στιχ. ἡ'. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυροι.
ν φωναῖς ἀλλαλάζωμεν, ἐν ᾧδαῖς εὐφημήσωμεν, τὸ σεπτὸν
κειμήλιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Πατριαρχῶν τὸ θησαύρισμα, μαρτύ-
ρων τὸ καύχημα, καὶ παθῶν ἐκμειωτὴν, τῶν δαιμόνων ἀντίπα-
λον, καὶ συνόμιλον, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, τῆς τε ἄνω καὶ τῆς
κάτω Σιών δόξαν, τὸν θεῖον Μόδεστον σήμερον. (Δις.)

Ιερέων ὁ σύλλογος, μοναζόντων τὸ σύστημα δεῦτε εὐφη-
μήσωμεν θεοῖς ἁσμασι, τὸν Ἱερόαθλον Μόδεστον, τὸ ἄνθος
τῆς φύσεως, τῶν πιστῶν τὴν καλλονήν, καὶ τὸν στύλον τῆς

πίστεως τὸν ἀκράδαντον, τὸν φυλάττοντα πάντας ἐκ παντίων νοσημάτων καὶ ποικίλων, βροτοῖς καὶ κτήνῃ ἐκθλίψων. (Δίς.)

Τὸν ποιμένα τὸν ἄριστον, Ἐκκλησίας ἐδραΐωμα, τὸν Ἱερομάρτυρα θεῖον Μόδεστον, ἀσματικῶς ἀνυμνήσωμεν, βοῶντες γηθόμενοι, ἡμῶν σκέπη κραταῖα, μὴ παρίδῃς τοὺς δούλους σου, ἀλλὰ πρόφθασον, ἐξελεῖσθαι κινδύνων τοὺς ἱκέτας, καὶ παντοίας ἀλγυδόνος, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου. (Δίς.)

Ιερέων ἐν χρίσματι, καὶ μαρτύρων ἐν αἵματι τῷ Θεῷ προσήγαγες τελεώτατα, σαυτὸν ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον, αἰοῖδιμε Μόδεστε, ἱερέων ἢ κρηπίς, καὶ ἡμῶν τὸ προσφύτιον τῶν τελούντων σου τὴν πανσέβαστον μνήμην ἐτησίως, καὶ τιμώντων θείοις ὕμνοις, τὴν φωταυγῇ καὶ πανσέβαστον. (Δίς.)

Δόξα. Ὡχος β'.
Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες τὸν Χριστοῦ ἱερομάρτυρα Μόδεστον ὕμνοις τιμήσωμεν· τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς ὡς οὐδὲν λογισάμενος, καρτερίᾳ τὸν στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐχομίσαστο· ὧ καὶ νῦν παριστάμενος, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν ἱεράν αὐτοῦ, καὶ πανσέβαστον ἄθλησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκ.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου. Ἡ τῆς Ἑορτῆς ὁλον βοῦλει.

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιά δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ, Βισκανία γὰρ φαυλότητος ἀμυροὶ τὰ κελῶ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλαῖν νουν ἁλικον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἄρεστέ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοία τὸ τοιοῦτον. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκτελεστοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄλῃται αὐτῶν βάσανος.

Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κακῶσις ἡ ἐξουσία αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἶπιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐκὼν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευσθέντες, μεγάλα εὐσεγετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοὺς καὶ ἔδρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χουρευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλομήσουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διασθραμούνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασίλευσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀλήθῃ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι· ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πᾶρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαίρουμένος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Αἴθην. Ἦχος α'.

Τερομάρτυς Μόδεστε ἐνδοξε· τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ σὲ οὐ πῦρ, οὐ μάστιγες, οὐδὲ ξίφος χωρῖσαι ἰσχυσαν· ἀλλ' ἀνδρείως ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τὰ τῶν εἰδώλων σεδάσματα κατέστρεψας θεόφρων· ἐκτενῶς οὖν πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Μαρτυρικαῖς πόνοις ὠραῖσθεις, καὶ Ἀρχιερατικοῖς χραιοθαῖς χρίσματος, δοχεῖον τῆς ὑπερράτου ἐδείχθης Τριαδός, ὑπὲρ ἧς καὶ τὸ αἷμά σου προθύμως ἐξέχεας Μόδεστε πανεύφημε· διὸ ὡς παρ' αὐτῆς τρίπλοκον ἀμαράντινον στέφανον λαβὼν, καὶ παρρῆσιαν ἔχων, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμῶντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος δ'.
Αγγελικὸν βίον ἐν γῇ ἐπιδειξάμενος Ἱερομάρτυς Μόδεστε, ψήφῳ Θεοῦ τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον ἐνεχειρίσθης, καὶ ἐν καθέδρᾳ Ἀρχιερέων καθίσας, τὸν Κύριον τοῖς ἐνθεοῖς ἔργοις σου ἐδόξασας· διόπερ καταντήσας εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα ὁ πρῶτος ποιμὴν καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς, ἀπαύστως τὴν ὑμνωδίαν αὐτῷ ἀναπέμπων, εἰρήνην τε καὶ κινδύνων ἀπαλλαγὴν τοῖς ὑμνηταῖς σου βραβεύεις ταῖς πρεσβεΐαις σου.

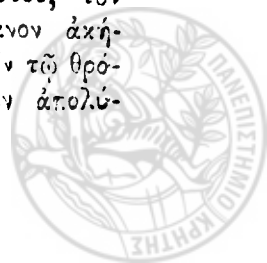
Ἦχος π.λαγ. β'.
Τῷ ἰστίῳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἱερομάρτυς Μόδεστε, ἡ ψυχὴ σου πτερωθεῖσα, τῶν αἰκισμῶν διέπλευσεν ἀβρόχως τὸ χαλεπὸν κλυδώνιον, καὶ περιχαρῶς κατέλαβε λιμένας τοὺς ἐπουρανίους· ὁθεν παριστάμενος τῷ θρόνῳ τῷ Δεσποτικῷ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ τόθου τελούντων τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου, τῶν σωματικῶν ἀλγυθόνων ῥυσθῆναι καὶ τυχεῖν τῆς ἁνω δόξης, εὐπροσδέχοις πρεσβεΐας σου.

Ἦχος π.λ. α'.
Ηπαμφαχὴς σου σήμερον ἀνέτειλε μνήμη Μόδεστε, ὡς ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύστως θαλάσσει τὰ ἰχματα, νόσους ἀποσοβοῦσα ἀνθρώπων, καὶ πάθη κτηνῶν θεραπεύουσα· ἰκέτευς οὖν αἰεὶ ὡς ἱατρός, παρεστῆκώς τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.
Σκευὸς ἐκλογῆς σὲ προΐδων μάκαρ ὁ ἐτάζων καρδίας, καὶ βλέπων χρύφια, ἄξιον καθέστηκεν ποιμένα θείας Σιών, τὴν πανσόφως κατάρδευσας διδάγμασι θείοις, καὶ καρπὸν σωτήριον αὐτῶν ἐξήνεγκας, Μόδεστε, τῆς πίστεως ὄντως, καὶ τῷ αἵματι σου προθύμως, τέλος ἀπεσφράγισας θεόσοφες.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.
Δεῦτε Ἱερέων ἢ πληθὺς, καὶ Ἀρχιερέων οἱ δῆμοι, Πατριαρχῶν ἢ κληρῖς, ἁσμάτι τιμῶμεν τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, τὸν τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ νίκης λαβόντα, στέφανον ἀκήρατον, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, εὐπερ παρεστὼς νῦν τῷ θρόνῳ, νέμει θαψιλῶς τὰς ἰάσεις πᾶσι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Οἶκον ἀπετέλεσας σαυτὸν πνεύματος ἁγίου τρισμακάαρ, καθάρας σου τὴν ψυχὴν καὶ τῷ θεῷ χρίμασι Ἀρχιερεὺς, γεγονὼς, ποδηγέτης τε ἔνδοξε λαοῦ καὶ προστάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὴν θείαν ἄθλησιν, αἰτησαι παμμάκαρ δοθῆναι, λύσιν τῶν δεινῶν σαῖς πρεσβείαις, καὶ ἁμαρτημάτων τὴν συγχώρησιν.

Σήμερον ἡ φωταυγῆς ἀνέτειλε μνήμη σου τρισμαγίστε Ἱερομάρτυς Μόδεστε, φωτίζουσα τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν θαυμάτων σου· ἐν ᾗ τῷ πανσέπτῳ σου συναθροισθέντες τεμένει, καθυκετεύομεν κράζοντες· λύσον ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τὰς συμφοράς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνυμνούντων σε πόθῳ πανεὐφημε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Οἶον βούλει, ἡ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ὅσως τὸν βίον σου. (Ζήτηι εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν. Σελ. 4.)

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Σοῦ τὸν Σωτῆρα ὀλιγῶς ἀγαπήσας, τὸν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ σέτανυθέντα, τοὺς τυραννοῦντας ἡνεγκας στερρῶς καρτερῶς, πλάνην τὴν καχέσπερον, νουνεχῶς ἀποκλίνας· ὅθεν Μόδεστε, καὶ αὐτός σε δοξάζει, ἐν οὐρανοῖς ἀξίως καὶ ἐν γῇ, διὸ σκέπεις τοὺς σὲ ἑορτάζοντας.

Οὐ σιωπήσωμεν αἰεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ πρεῖστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξέν ἡμᾶς ἕως νῦν ἐλευθέρους, οὐκ ἀποσπῶμεν δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δοῦλους ὠζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εκπλήττει παντα νοῦν τῶν Μαρτύρων τὸ θαῦμα, πῶς ἴσχυσεν ἡ σὰρξ ἡνεγκεῖν φρικτὰ πάθη· ἐν πᾶσι δὲ διέπρεψας, σὺ στερρῶς ὥς τις ἄσαρκος, ὄντως Μόδεστε, ἰσχύον λαβὼν ἀπὸ ὕψους, καταμεγεθεῖν τῶν δριμυτάτων βασάνων· διὸ σὲ δοξάζομεν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΟΔΕΣΤΟΥ.

Μάρια τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησεν ἡμᾶς, πεπτωχότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτωλῶν σωτηρίξ, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖά προστασία, καὶ σώσεις τοὺς δούλους σου.

Πᾶσαν εὐφραναι, Ἱερωσύνη, καὶ τῷ αἵματι τὴν Ἐκκλησίαν· ἐν Ἱερουσαλήμ γὰρ τὸ χρίσμα σοι δεδοται, καὶ τὸ σὸν αἷμα ἐν ταύτῃ ἐξέχεας. Παύλου μέτοχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκετεύς, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεὸς φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμενήκεν, ὁ μετὰ τόκον μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευς, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Δίκαιος ὡς φῶνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιθάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Περιτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχη. Ὁ Ν'. Ὑψάλμος.

Δόξα, ἤχος β'. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ ἡν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα στίχ. Ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Ἰδιόμελ. ἤχος πλ. β'. Τῷ ἱστίῳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. (Ζήτ. ἐν τῇ λιτῇ σ. 7.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἀγίου ἤχος πλ. β'.

Ὡδὴ α'. Κέματι θαλάσσης, εἰς ἡ' καὶ ζ'.

Στόματι πηλίνῳ καὶ γλώσση γεώδει, σὲ τὸν ἰσάγγελον, ὑμνεῖν ὁρμῶντι μοι, Μόδεστε, φῶς οὐρανόθεν, δυσωπῶ σε ταῖς πρεσβείαις σου, ἐξαστοάσας φώτισον τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μου.

Ῥῥῆν φθειρομένην, καὶ ῥέουσιν δόξαν, καὶ κόσμον σύμπαντα, καὶ κοσμοκράτορα παραδραμῶν ἀντὶ πάντων, τὸν Χριστὸν ἐκτίσω, Μόδεστε, οὐ τρωθεῖς τῷ ἔρωτι ἐνθελήσας στερεώτατα.

Μέγας ἐν σημείοις, καὶ τέρασιν ὥφθης πολὺς ἐν θαύμασι, καὶ περιβόητος, ὕδατι μόνῃ ῥαντίζων, καὶ ἰώμενος τοὺς κάμνοντας, βροντοῖς σὺν ταῖς κτήρεσιν, ὡς λίαν συμπληρώτατος.

Θεοτοκ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

204

Γένος τῶν ἀνθρώπων βουλόμενος σῶσαι ὁ ὑπεράγαθος μήτραν ἐσκήνωσεν ἀπειρογάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἐρχεται, τοῦτον προσκινήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται,

Ὡδὴ γ'. Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Μέλλων ἀναβαίνειν, εἰς μέγιστον ὕψος Ἰερωσύνης, νυκτὸς ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ Πάτερ ἔφθασας, καὶ προσευχῇ ἐμμόνῃ σου ταύτας ἠνέωξας, θαυμασθεὶς τῷ ἐγγχειρώματι.

Ελπίσέ σε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, παρὰ τοὺς σοὺς μετόχους ἀγαλλιάσεως ἔλαιον, καὶ μύρον θείου χρίσματος, καὶ ἐξεχύθη σου θαυμάσια χάρις ἐν χεῖλεσι.

Ελθούσ τοὺς ἀοράτους, καὶ δράκοντας νοητοὺς τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ καταπατήσας καὶ Βασιλέα ἐχθιστον, καὶ σοβαρόν τῇ χάριτι Σταυροῦ κατέββαλες, ἐναθλήσας καρτερώτατα.

Ἦνα χωρίσῃς ὅλην τὴν ἑλαμψιν τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐστίλθωσας τὸν νοῦν σου, ἵνα νεόσμηκτον ἔσωπτρον, καὶ τὴν ψυχὴν ἐλάμπρυνας, Μόδεστε, ἐνδοξε ἀρετῶν, καθαρωτάτῃ φωτί. Θεοτ.

Ἡ σὺλληψις ἄνιμ πάθους, ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον Παρθένε τοῦ τόκου σου, προῆλθε τὸ γὰρ Προφῆταις θρυλούμενον ὑπερφυῶς μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Θεός.

Κάθισμα, ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρῖνας τὸν βίον σου τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς πανένδοξε Μόδεστε, αἵματι μαρτυρίου σεαυτὸν δὲ φοινίξας ἄνω πρὸς τὰς αὐλούς μετετέθης χορείαις, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν πάτερ ἱκέτευε. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἱεσείας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάχραντε, λύσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράσχη, Παρθένε, τῶν νῦν ἐροπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὡδὴ δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Θ ἐν ὑψίστοις παριστάμενος τῷ Θεῷ νοερώς, καὶ σὺν Ἀγγέλοις, ἄδων ὕμνον αὐτῷ τρισάχιον καὶ ἐν ἱερᾷ πρεσβυτέρων καθέδρᾳ, ἤνεσας τοῦτον ἐν γῇ.

Ράβδῳ πυρίνῃ τῶν δογμάτων σου εἰδώλων ἔτεμες τὴν πλάνην Ἰεράργα, κυμαινομένην θάλασσαν, ὥσπερ Μωϋσῆς ἐρυθρὰν, ὁ θεόπητις ἐνδοξε.

Μόδεστε, ἐξηγητὴν Ἱεροκήρυκα, ἐρμηνεῖα σοφόν τῶν Γραφῶν καθίστα σε τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ταύτας τῷ λαῷ ἐν συνέσει καὶ χάριτι ἀναπτύσσοντα.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου, ἄχραντε ἀγνή, ὃν ὕμνων κόσμος ἅπας πρὸς ἐκτάζει φαιδρᾶς.

Ἦδη ε'. Θεοφαείας σου Χριστέ.

Ο πρὸ γενέσεως εἰδὼς τὸ καθαρὸν καὶ ἅγιον τῆς ψυχῆς σου, καὶ πρὸ τοῦ πλάσθῃναι ἐν μήτρᾳ σε ἀγιάσαι ἅγιε Μόδεστε, ὡς προφήτην ἄλλος σαφῶς Ἱερειάν δὲ ἄγρυπνον ποιμένα, καὶ φύλακα τῆς Σιών ἄλλος προβάλλεται.

Τὸ πραινώνιον σε φῶς, ἐφ' ὕψηλὴν τῆς Ἀρχιερωσύνης, Μόδεστε, λυχνίαν ἀνεβίβασε, μέγα φῶς τοῦ κόσμου τυγχάνοντα, ὅπως ἔδωκε διὰ σοῦ φῶς ἐπιγνώσεως οἱ ἀπεγνωσμένοι. καὶ φέγγος ἐπιστροφῆς ἐκ τῶν εἰδώλων σοφέ.

Νόμοις Χριστοῦ ἀκολουθῶν, τὸ ἀσθενοῦν συμπαθῶς ἐπισκέψω, καὶ πεπλανημένον ἐπανήγαγες, τὸ νοοῦν ἱσικίς, μάκαρ Μόδεστε, καὶ τὸ καταρράγην αὐθις ἀνήγειρας, καὶ ἐπανορθώσω ὡς γνήσιος καὶ καλός, οὐ μισθωτός ὢν ποιμήν. Θεοτ.

Ε, θεῖω πνεύματι προδελῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἡσαΐας ἀνεβόα. Κύριε, γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος, τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραάμ, ἐκ τῆς Ἰουδα δὲ φυλῆς, κατὰ σάρκα Παρθένος ἀνευ σπορᾶς ἔρχεται τίκτουςα.

Ἦδη ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ροαῖς τῶν αἱμάτων σου, κατακλύσας θολερὰ, τῆς ἀσεβείας ὕδατα, καὶ ποταμὸς ὠράθης, τὰ εὐσεβῆ ἀρδεύων συστήματα τῶν πιστῶν Ἱεράρχα μάρτυς Μόδεστε.

Εσχῇ τοῦ πνεύματος τὴν ψυχὴν περιφραχθεὶς, τῆς πονηρίας πνεύματα ὑπομονῇ κατεβάλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διάδημα ἐκ Θεοῦ ἔκομίσω Ἱερόαθλε.

Ο βίος σου τίμιος, ἡ ζωὴ θεοτερπνὴς, καὶ ἱερὸς ὁ θάνατος, δεδοξα-σμένος ἐναντι τοῦ Θεοῦ τρισόλβιε Μόδεστε, ἱερέων ἀκρότης καὶ τὸ καύγμα. Θεοτ.

Η ρίζα ἐβλάττησας Ἱερσαὶ καὶ ἐξ αὐτῶν, ὁ προσελθὼν Θεὸς ἡμῶν ἐλπίς ἐθνῶν, ἀνάπαυσις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν Ἡσαΐας, ἐνθιῶς φωτιζόμενος.

Κοιτάκιον ἡ' ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ικνώθου μάκαρ σε, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἀρετῶν διάδοχον, ὡς καὶ τοῦ θρόνου καὶ τέλους, στέφωμεν τὴν θειάν κάραν σου ὡς εἰδότες, κρᾶζοντες; μὴ υπερίδης τοὺς σοὺς ἱκέτας, τοὺς τὴν μνήμην σου τελούντας, Ἱερέων καὶ Μαρτύρων Μόδεστε καύχλημα.

Ο Οἶκος.

Τῶν Ἱερέων τὸ ἐκλαμπρον κλέος, καὶ τῶν Μαρτύρων τὴν πάντεσποννον δόξαν, δεῦτε πάντες ἐν ὕμνοις τῶν ἀσμάτων πιστοὶ Μόδεστον εὐφρονήσωμεν· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἐν ἄλλοις σεπτοῖς, ὁμολογεῖται ἡμῖν ἀντὶ αἱμάτων ἱερέων ἱαμάτων ἀκένωτα βρέμματα τοῖς τελούσι

τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν ὑπέρλαμπρον καὶ βοῶσι πρὸς αὐτὸν μετὰ δεοῦ-
σης πρὸς θυμίας· καὶ πίστεως· Χαίροις τῶν Ἱερῶν καὶ Μαρτύρων Μόδε-
στε καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ 15'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μοδέστου, Ἀρ-
χιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Φέρει Μόδεστε παμμάκαρ καὶ σὸν τάφον.

Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ 7'. Ἀγραστορ θαῦμα.

Σιχναῖς νέφεσι, καὶ ἐπομβρίαις τῶν λόγων σου. ἀρδομένη οἶα λιπα-
ρὰ, καὶ εὐγεως γῇ δέδεικται πολύφορος, ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καρ-
ποφοροῦσα, ἀρετῶν καρποφόρων παγκαρπίαν.

Ουκέτι στέγων τὴν ἄμετρον παρρησίαν σου, καὶ τὸν ζῆλον ὃν ἔχεις
σοφί, οἶα μιμητὴς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν δαιμόνων θύραμα ὁ κα-
κεργάτης, καταγράφει τὴν ψῆφον τοῦ θανάτου.

Ἀρπαγες λύκοι, καθάπερ μάρτυς οἱ δῆμοι, ὡς ἀρνίον ἀπάσαντες,
σπουδῇ εἰς τῆς καταδίκης τόπον ἔσυραν, καὶ τοῖς λίθους λιθάζοντες ἀ-
σπλάγγως, τὸν καλὸν σε κατέσφαξαν ποιμένα. Θεοτοκ.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλούμενον, καὶ δικαίους πάλαι
ἐμφανῶς, Παρθένος ἀγνή τεζομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ 7'. Ἐκ γ. λογὸς τοῖς υἱοῖς.

Ἀδιάσειστος πύργος, στῦλος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος, βί-
σις τῆς πίστεως, λύρα, μελουργὸς, εὐσεβεῖας ὑπέρμαχος, πλάνης καθαι-
ρέτης, Μόδεστε ἀνεδείχθης.

Πίπερ Ἰλλιοι, πάτερ, σαφῶς ἀνέτειλας, τὴν Σιών, καταυγάζων
φωτὶ τῶν ἔργων σου· ὅθεν σε Σιών τῆς ἡμέρας ἀπέγνωνεμ, καὶ Σιών
τῆς ἄνω, Μόδεστε κληρονόμον.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος πάνσοφς, τῶν βρασάνων παρῆλθες τὸ
μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληνταίους ἐφθασας ἀγαλλόμενος ἐνδοξε λιμέ-
νας τῆς ἄνω βρασιλείας. Θεοτοκ.

Προφητῶν θεηγόρων ῥήσεις, πεπλήρωνται, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τεκεῖν
τὸν Κύριον, ἅπασα ἡ γῆ εὐφρενέσθω, χορεύουσα καὶ ἀγαλλιásthω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. *ᾠδὴ 8'. Μὴ ἐποδύρου μου Μητέρα.*

Πατριάρχων ὁμήγουρις, Προφητῶν ἡ πανηγυρίς, Ἱεραρχῶν, Ἀποστό-
λων δῆμοι καὶ χοροὶ, Ἀθλητῶν ἀγέλαι, Μαρτύρων φάλαγγες, Ἀσκητῶν
καὶ Ὁσίων συστήματα, τὴν σὴν ἀνιούσαν προέπεμπον Ἱερομάρτυς ψυχὴν.

Ῥαῖσμένη ὡς νύμφη, καὶ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη ἀρετῶν χου-
σοῖ· ἐν κροσσωτοῖς, ὡς παιδρὰν παστὰδα τὸ θεῖον σκῆνος σου ἡ ψυχὴ σου
λυπούτα πρὸς τὰς φωτισοιδεῖς οὐρανίας παστὰδας ἀπῆλθε, Μόδεστε.

Η τυραννὶς τοῦ θανάτου, ἐξησθένησεν ὄντως· ζῶσι καὶ γὰρ ἐν τῷ Θεῷ δικαίων αἱ ψυχαί, τοῦ δὲ λόγου πίστις σὺ εἶ, Μόδεστε, καὶ νεκρὸς γὰρ θαλμύκτων προχέεις ποταμούς· τοῖς ἐν πίστει τῷ Θεῷ φοιτῶσιν οἶκός σου.

Θεοτοκ.

Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, τῷ σῶ τῷ Πατρὶ, τὴν γὰρ Ἑδὲμ ἡ Βηθλεὲμ ἠνέφξεν ἡμῖν, καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς τοῦ ξύλου ἅπαντες, ἀπολαύοντες, βοῶμεν ἐκτενωί· τὰς ἡμῶν, ἱκεσίας Δέσποινα, πληρώσον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ. *Φῶς ἀναλολιώτορ.*

Εν Ἱεράρχαις αὐγάξεις, ὡς ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ, καὶ ἐν τοῖς Μάρτυσι λάμπεις, ὥσπερ ἐν ἄστροις σελήνῃ, διὸ σὴν εὐφημοῦμεν κοίμησιν, Μόδεστε πάτερ, Σιών ἀγίας τὸ κλέος.

Θεοτοκίον. *Ὁμοιοιόν.*

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκατοίχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τοὺς αἰνοῦς.

Ιστῶμεν στίχ. δ'. *Ἦχος α'.* Παρεῖρημοι μάρτυρες.
 Ἰάσεων νάματα ὁ σὸς ναός, τοῖς προστρεχουσιν, ἀναπηγάζει ἐκάστοτε, Μόδεστε ἔνδοξε, καὶ ἐκ πλάνης πάθῃ, καὶ βυθίζει φάλαγγας δαιμόνων, συνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μόδεστε πανεύφημε πιστοῖς, ἡ σὴ μνήμη σήμερον, προσεκαλέσατο ἅπαντας, πανηγυρίσαι σου, ἀρετὰς τὰς θείας, μαρτυρίου σκᾶματα, θαυμάτων τὴν πληθύν, ἣν ἀπείργασαι Θεοῦ τῇ χαριτι, ἱερόαθλε τρισόλβιε, ὃν δυώσκει ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Απαύγασμα ὥφθης ἀληθῶς, ἱερόαθλε Μόδεστε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι, καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν γυνώσιν ὥφθης, ἀρράγῃς ἀκλόνητος, ὑπέρμαχος θεόφρων καὶ πρόβολος, πάντων ἐνώπιον, δογματίζων ἀκριβέστατα, τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον.

Εβραίων ὁμότητι τὴν σὴν, ἀνδρείαν ἀντέθηκας, ἱερομάρτυς πολυάθλε, καὶ θείᾳ χάριτι, τούτοις ἐκνικήσας πρὸς Χριστὸν ἀνέδραμες, ἀθλήσας δι' αὐτὸν καρτερώτατα, ὃ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τίς λαλήσει τὰς ἀριστείας σου σοφε; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν ἀγώνων σου τὰ πλήθη; πολλὰ γὰρ καὶ ὑπὲρ φύσιν ὥσπερ ὑπὲρ νεγκας, πλείονα δὲ τὰ βραβεῖα ἀσυγκρίτως ἐχομίζω ἐκ τῆς παντοκρατορικῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ δεξιᾶς, ἱερομάρτυς πανσεβάσμιε Μόδεστε, οὐ μόνον γὰρ τῶν ζωηρῶν παθημάτων αὐτοῦ κοινωνὸς ἤξιώθης γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφθάρτου δόξης ὡς ἱερεὺς καὶ μάρτυς ἀξιοθαύμαστος.

*Καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξε τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
ἢ τῆς ἐορτῆς, οἷον βούλει.*

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Αἰδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδύλας τοῦ ἁγίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν ψῆδ' γ' καὶ ς'. Ἀπόστολον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, ὁμοίως καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Ἱερομάρτυρα.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΞΑΞΕΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΜΟΔΕΣΤΟΥ,

Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΟΡΤΟΣ ὁ τοῦ Θεοῦ θαυμάσιος ἄνθρωπος, ἐγεννήθη καὶ ἐμαρτύρησεν εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἀπίστων εἰδωλολατρῶν· νέος δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντας, ἦτο βοσκὸς βοδίων· κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἀπολιπὼν τὸν βίον ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὁ θεῖος λέγω Πλάτων, ἐσυναθροίσθη ὅλον τὸ πλῆθος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ κλείσαντες τὰς πύλας τοῦ ναοῦ, καὶ σφραγίσαντες ἐπιμελῶς, ἐπερίμεναν ἐξώθεν, πῶς Ἄρχιερέα καὶ ποιμένα θέλει τοὺς ἐξαποστείλῃ ὁ Θεός· διότι τοιαύτην καλὴν συνῆθειαν εἶχον, ὅπῃταν ᾔθελαν νὰ χειροτονήσουν Ἀρχιερέα τοὺς, ὅποιοι ᾔθελαν ἡμπορέσει νὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας τοῦ ναοῦ διὰ προσευχῆς, ἐκείνον εὐθὺς ὡς ἄξιον ἐχειροτονοῦσαν. Τότε λοιπὸν ἀπὸ θαλάσσης χάριτος ὁδηγηθεὶς ὁ ἱερὸς Μόδεστος, ἐφθάσεν εἰς τὰς πύλας τοῦ ναοῦ, καὶ εὐθὺς διὰ προσευχῆς, αἱ θύραι ἀνοίχθησαν, καὶ ὁ θεῖος Μόδεστος Ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἀπεκατεστάθη, διὰ τὴν ἀπλότητα, καὶ ἀγάπην, ὅπου εἶχεν εἰς τὸν

Θεόν, καὶ καθαρότητα. Ἐδέετο δὲ τοῦ Θεοῦ καθεκάστην νὰ τοῦ δοθῇ καμμία χάρις εἰς ὠφέλειαν· ὁ Θεὸς λοιπὸν ὁ ποιὼν τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν, ἐχάρισε καὶ εἰς τὸν δοῦλον πλουσιωτάτην δύναμιν εἰς τὸ νὰ ἰατρεύῃ τὰ ζῶα, καὶ ἀκούσατε ἐξ ἀρχῆς τὸ πλῆθος τῶν θαυμάτων του.

Ἄνθρωποι οἰκοδόμοι τὴν τέχνην, ἐν καιρῷ θέρους, ζεύξας τὰ βόδια του, καὶ βάνοντας φορτίον εἰς τὸ ἀμάξι, ἐπίβαιναν εἰς τὸ ἀλώνι του ὁ δὲ ρητορὸς διάβολος θέλοντας νὰ βάλῃ εἰς κόπον τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ, Μόδεστον, ταράξας τὰ βόδια εἰς τὴν οὐράν των, τὰ ἐξῆρξεν εἰς τὴν γῆν ὡσάν νεκρά, καὶ ἀκίνητα· ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν κλαίοντας, ἐφώναζεν· Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Μόδεστου, βοήθησον τοὺς βόας μου· ὁ δὲ ἅγιος Μόδεστος γνοὺς τῷ πνεύματι τὴν βλάβην τοῦ σατανᾶ, ἐφθασε δρομαίως, καὶ διὰ προσευχῆς ἐστήκωσε τὰ βόδια, καὶ ἀνεχώρησε· πηγαίνοντας δὲ ὀλίγον παρρηπρὸς, ἔπασαν καὶ δεύτερον· ὁ δὲ ἅγιος γνοὺς τῷ πνεύματι, καὶ τότε, ἐγύρισεν ὀλίγῳ ὀπίσω, καὶ πάλιν ἐστήκωσε τὰ βόδια, ἔθεσε τὴν ζώνην, ὅπου ἐφοροῦσεν, εἰς τὸν ζυγόν, καὶ λέγοντας τοῦ ἀνθρώπου· Ἀπελθε, ἀδελφε, καὶ πλέον μὴν φοβᾶσαι· δὲν ὑπόφερε τοῦτο ὁ πονηρὸς, ἀλλὰ τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ, λογιάζοντας δεσμὸν καὶ ἐμπόδιον τῆς πονηρᾶς ἐνεργείας του, ἐφώναζε κατὰ τοῦ ἁγίου λέγοντας· Ἀδικεῖς με, Μόδεστε, διότι ἐδικός μου εἶναι ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὅλος ὁ κόπος του· ἐπειδὴ καὶ ὅσα μοῦ ἀρέσουν ἔκανε, καὶ τώρα ὅπου ἤλθες ἐσύ εἰς βοήθειάν του, ἐκαταφρονήθηκα ἐγὼ· διότι εἰς ἐσὲ πιστεύσας, ἐμὲ ἀπαρνήθη, καὶ ἐφάνη ἀχάριστος εἰς ὅσα τὸν ἐβοήθησα πολλαὶ φοραί, ὅπου μὲ ἐπεκαλέσθη· ὁ δὲ ἅγιος Μόδεστος τὸν ἐπετίμησε λέγοντας· Φεῦγε, διάβολε, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διότι ὁ ἐδικός σου τόπος καὶ τὸ κατοικητήριόν σου εἶναι τὸ ἐξώτερον σκότος, καὶ εὐθέως διὰ μέσου τῆς ἐπιτιμήσεως τοῦ δικαίου ἐγένεν ἄφαντος ὁ διάβολος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Μὲ τόσα δὲ σημεῖα καὶ θαύματα ἐδόξασεν ὁ Θεὸς τὸν ἅγιον, ὥστε ὅπου τὸν ἔκαμε τόσον θαυμαστὸν, καὶ ποθητὸν εἰς ὅλους ὅπου ἐκατοικοῦσαν τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ.

Ἱερωνέας λοιπὸν μίαν φορὰν διὰ μέσου τῆς πόλεως ὁ ἅγιος, εὔρεν εἰς ἓνα μέρος ἀνθρώπον τινα πτωχόν, τοῦ ὁποίου τοῦ ἐψόφησεν ἓνα μοσχάρι καλὸν ὅπου εἶχεν· ἐλυπεῖτο σὺν ἀπαρηγόρητα καὶ ἔκλαιε· τὸν ὁποῖον ἰδὼν ὁ ἅγιος εὐσπλαγχνίσθη, καὶ διὰ προσευχῆς του ἀνέστησε τὸ μοσχάρι. Ἐβδασμε δὲ εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἡ φήμη τῶν θαυμάτων του, καὶ μερικοὶ ἔλεγον, ἐκεῖνο ὅπου ἦτο καὶ ἡ ἀλήθεια, πῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας εἶναι ἅγιος· ἄλλοι ἔλεγον ὅχι, ἀμὴ μάγος εἶναι, καὶ διὰ μέσον τῆς μαγείας του τὰ κακορθώνει αὐτά, ἢ ἴσως εἶναι μαθητὴς τινὸς ἐπιτηδείου ἱατροῦ, ἀμὴ πῶς νὰ τοῦ ἐδόθη τὸ χάρισμα τοῦτο ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν ᾔθελαμεν τὸ πιστεύσει ποτέ· καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγον οἱ ἀπλοῦ-

στεροι και ασυλλόγιστοι· οί δὲ φρονιμώτεροι ἔλεγον, πῶς ἀνίσως και οὗτος δὲν ἦτον εὐσεβής, δὲν ἤθελεν ἀνοίξει ὁ Θεός τὴν Ἐκκλησίαν διὰ μέσου του· εἰς τοὺς ὁποίους πάλιν ἀνέλεγον οἱ ἐναντιούμενοι ὅτι ἀνίσως και καθὼς λέγεται εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος, ἄς ἔλθῃ ἐκεῖ ὁποῦ κατοικᾷ ὁ μεγαλῶτατος δράκων και ἂν τὸν φονεύσῃ διὰ προσευχῆς, θέλομεν πιστεῦσαι πῶς ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔλαβεν τὴν χάριν νὰ κάμῃ τοιαῦτα θαυμάσια. Ὁ δὲ ἅγιος ἀκούσας τοῦ λαοῦ τὴν φιλονικίαν, εὐθὺς ἐπῆγεν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, και τόσον τὸν ἐδόξασεν ὁ Θεός, ὥστε ὁποῦ ὅλος ὁ τόπος ἐσεῖστο και ἔτρεμε διὰ μέσου τῆς προσευχῆς· ὅλον λοιπὸν τὸ πλῆθος ἐστὸς και βλέποντας, αὐτὸς ἐσήκωσε τὴν ράβδον του, και εὐθὺς ἐνεκρώθη ὁ ὄρις, και ἐτρόμαξαν οἱ παρόντες, και εὐθὺς ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, και ὅλοι τοὺς μέγαν ἀνεκήρυξαν τὸν αὐτοῦ δοῦλον Μόδεστον. Αὕτη ἡ φήμη ἐφθασε και ἔως εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος και με ὅλον ὁποῦ ἦτον ἀσεβής και ἐσπούδαζε κατὰ πολλὰ νὰ κακοποιῇ τοὺς Χριστιανούς, τότε ὄχι μόνον δὲν ἐθυμώθη, ἀλλὰ και ἐξεπλήττετο, και ἐθαύμαζε τὸν ἅγιον· οἶδε γὰρ και πολέμιος θαυμάζειν ἀνδρὸς ἀρετὴν· τὸ ὁποῖον ἔπαθε και ὁ βασιλεὺς τότε· ἀγαλὰ και ὕστερον ἀπὸ παρακίνησιν τοῦ σατανᾶ ἔμελλε νὰ τὸν τιμωρήσῃ διὰ νὰ τὸν ἀποδείξῃ μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσας δὲ ὁ λαὸς πῶς ὁ βασιλεὺς δὲν ἐκακοποίησε τὸν δίκαιον, ἀνευφήμουν μετὰ παρήσας και ἐδόξαζαν τὸν ὕψιστον Θεόν. Ἀλλ' ἀκούσατε και ἔτερον θαῦμα.

Κάποια γυνὴ χήρα, ἔχουσα πέντε ζευγάρια βόδια, τοῖς ἤλθε κακὴ και μεγάλη ἀσθένεια, ἡ γυναῖκα δὲ οὕτα χήρα, και τὸ χειρότερον πτωχὴ, και μὴ ἔχουσα ἄλλην κυέερνησιν, ἐλυπεῖτο και ἐθρήνει ἀπαρηγόρητα· ἔτρεχε λοιπὸν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, και ἐδέετο ὅλους τοὺς ἁγίους νὰ τὴν βοηθήσουν εἰς τὴν συμφορὰν τῆς, και μὴ εὐρίσκουσα βοήθειαν ἔδραμεν εἰς τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους Κοσμᾶν και Δαμιανὸν, λέγουσα· Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ ἐλεήσατέ με τὴν ἁμαρτωλὴν, διότι διὰ τὰς ἁμαρτίας μου κινδυνεύουν οἱ βόες μου νὰ χαθοῦν· ἐφάνη λοιπὸν εἰς τὸν ὕπνον τῆς ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, και εἶπέ τῆς, ὦ γύναι, εἰς ἡμᾶς δὲν ἐδόθη νὰ ἱατρεύωμεν ζῶα, διότι αὕτη ἡ χάρις ἐδωρήθη παρὰ τοῦ Θεοῦ, Μοδέστῳ τῷ μεγάλῳ Ἀρχιερεῖ Ἱεροσολύμων, και ἂν ὑπάγῃς εἰς αὐτὸν θέλει ἱατρεύσει τὰ βόδια σου. Ἐκείνη δὲ ἐξυπνήσασα, εὐθὺς ἔτρεχεν ἀναζητοῦσα τὸν μέγαν Μόδεστον, και μὴ εὐρίσκουσα αὐτὸν, διότι ἐκατοῖκει μακρὰν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐδέετο με θερμότητα πίστεως νὰ τὴ φανερωθῇ ὁ ἱατρὸς· ἐφάνη τις λοιπὸν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν εἰς τὸ ὄραμα τῆς ὁ μέγας Μόδεστος λέγωντάς τῆς, διατί, ὦ γύναι, θρηνεῖς κατὰ πολλὰ; ἐγὼ εἶμι ὁ Μόδεστός· ὅπου ζητεῖς, και ἀκούσας τὴν προσευχὴν σου, ἤλθα διὰ νὰ σοῦ ἱατρεύσω τὰ βόδια σου, ἀλλ' ἀκούσόν με,

καὶ εὐθὺς ὁποῦ σηκώβεις, κόψε ἀπὸ τὰ σιδηρὰ ἐργαλεῖα ὅπου ἔχεις, καὶ λαβοῦσα τὰ κομμάτια, πῆγαινε εἰς κάποιον τόπον ὅπου λέγεται Λαγκενᾶς, καὶ ἐκεῖ εἶναι ναὸς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ, ἐμπροσθεν τῆς λόγχης τοῦ ὁποίου ναοῦ κατοικᾷ κάποιος ἄνθρωπος Εὐστάθιος λεγόμενος, ὁ ὁποῖος ὄντας τεχνίτης ἐπιτηδεύεις, θέλει σοῦ κάμει σταυρὸν, τὸν ὁποῖον λαβοῦσα φέρε εἰς τὸν οἶκον σου, καὶ κράζας ἐπὶ τὰ ἱερεῖς, καὶ ἃς κάμουν ἀγρυπνίαν εἰς τὸν οἶκον σου, καὶ τὴν ἡμέραν ἃς λειτουργήσουν ὁμοῦ, καὶ ὕστερον ἃς ἀνάψουν κηρία, καὶ λαβόντες τὸν Σταυρὸν οἱ ἱερεῖς, ἃς τὰ ἀλείψουν μὲ λάδι, ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ λάδι ἃς ῥαντίσουν τὰ βόδια, καὶ εὐθὺς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἐμῆς ἐπικλήσεως, θέλει φύγει ἀπ' αὐτὰ ἡ ἀσθένεια. Ταῦτα ἡ γυνὴ διδαχθεῖσα ἀπὸ τὸν ἅγιον, ἔκαμε καθὼς τὴν ἐδίδαξε, καὶ ἱατρεύθησαν τὰ βόδια τῆς, καὶ εἰργάζοντο ἀνεμποδίστως, καὶ πάντες ἐδοξαζόν τὸν Θεὸν, ὅπου ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τὸν δοῦλον τοῦ Μόδεστου· ἔπαυσε δὲ καὶ ἠφανίσθη κάθε βλάβη τῶν Ἑλλήνων καὶ μάγων καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ βλάψουν τὰ σπήτια τῶν πιστῶν, διότι ἐπρόστρεχαν εἰς τὴν δύναμιν ἐκείνου τοῦ θαυματουργοῦ Σταυροῦ. Ἀλλὰ τὴν ὥραν ὅποιος μετὰ πίστεως εορτάσῃ τούτου τοῦ ἁγίου τὴν μνήμην, καὶ κατασκευάσῃ Σταυρὸν κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον καὶ κάνει κάθε χρόνον τὰ προγεγραμμένα, θέλει φυλαχθῇ ὁ οἶκος του, καὶ ὅλα του τὰ ζῶα ἀβλαβῆ, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ πάσαν διαβολικῇ ἐνεργείαν, καὶ ἀνθρωπίνῃ βλάβῃ. Ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅπου ὁ μέγας Ἱερομάρτυς Μόδεστος ἔκαμε τὰ τοιαῦτα παράδοξά ἐν Ἱερουσολύμοις, διατρέχουσα ἡ φήμη τοῦ πανταχοῦ, ἔφθασε πάλιν καὶ ἕως εἰς τὸν βασιλεῖα. Ὁ δὲ ματαιόφρων βασιλεὺς ἀκούσας, εἶπεν εἰς τοὺς στρατιώτας, ἕως πότε νὰ ὑποφέρωμεν τὰς μαγείας τούτου τοῦ ἀνθρώπου; ἀπελθόντες λοιπὸν ζητήσατε, καὶ εὐρόντες φέρετέ τον εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ μὲ πολλῶν λογίων βασάνους θέλω ἐλέγξῃ τὰς μαγείας του. Οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἀπελθόντες κῆραν τὸν ἅγιον, καὶ πιᾶσαντες αὐτὸν ἐπὶ χεῖρας εἰς τὸν βασιλεῖα καὶ εἰς τὸν δρόμον τὸν ὑπὲρ ἡγήσαντο ἕνας ἱερεὺς, καὶ τοῦ εἶπε δέόμενος. Ἐλέησόν με, Πάτερ, ὅτι τὰ βόδια μου πάντοτε φοροῦν, ὁ δὲ ἅγιος τοῦ εἶπε· βλέπεις με δεμένον πρὸς βασάνους ἀπερχόμενον καὶ μοῦ ζητᾷς βοήθειαν; ὁ δὲ πάλιν ἐδέετο· σπλαγχνισθεὶς οὖν αὐτὸν, εἶπέ του, ἀπελθε, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κάμε τὸν τύπον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ κάλεσον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ Μόδεστου, καὶ ἐγὼ μὲν πηγαίνω νὰ θανατωθῶ, καὶ ἐσύ ἐὰν τιμήσῃς τὴν ἡμέραν τῆς τελευταίας μου, θέλω εἶσθαι πάντοτε μαζὺ σου, καὶ νὰ ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεὸν διὰ βοήθειάν σου. Οἱ δὲ στρατιῶται βλέποντές τον πῶς ἀργοπορεῖ εἰς τὴν συνομιλίαν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ἔδειραν, λέγοντες, εἰς τὸν βασιλεῖα ἐπρηστώχθημεν νὰ σὲ ὑπάγωμεν, σπούδαζε λοιπὸν διὰ

νὰ μὴ κινδυνεύσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ λόγου σου. Φθάνοντος δὲ εἰς τὸ βασιλικὸν κριτήριον, εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἅγιον· ἀπὸ ποῦ σοῦ ἐδόθη χάρις, δὲν φθάνει ὁποῦ πιστεύεις τὸν ἐσταυρωμένον ὡσὺν Θεόν· ὁμοῦ μὲ τοὺς ὁμόφρονάς σου, ἀμὴ ἐπλάνεσες καὶ ὅλην τὴν πόλιν, καὶ σὲ πιστεύουν ὡσὺν Θεόν· καὶ ὁ ἅγιος εἶπε· κακομήχανε, καὶ δολιώτατε ἀνθρώπε, ἐμὲ κανεῖς δὲν μὲ ἐπροσκύνησεν ὡσὺν Θεόν, ἀλλὰ τιμῶσιν ὡς δοῦλον Θεοῦ, καὶ προσκυνοῦσι τὸν ἐσταυρωμένον Θεόν, καθὼς εἶπες, τὸν ὁποῖον δὲν εἶσαι ἄξιός νὰ τὸν γνωρίσης καὶ ἐσύ· καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπε, καὶ ποῖος ἡξεύρει τὸν ἐσταυρωμένον διὰ Θεόν, πᾶρεξ ἐσύ καὶ οἱ σύντροφοί σου οἱ μάγοι; καὶ εὐθὺς ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἔδεσαν εἰς μουλάρια θηλυκὰ, ἄγρια κατὰ πολλὰ, καὶ τὰ ἄφησαν νὰ τρέχουν διὰ νὰ ἀφανισθῇ τὸ σῶμα του συρόμενον ἐπάνω εἰς τὸν πετρώδη ἐκεῖνον καὶ σκληρὸν τόπον· ὁ δὲ ἅγιος εὐθὺς ὁποῦ ἄπλωσε τὰ χεῖρά του εἰς τὰ μουλάρια, εἰλεῖνα μὲν ἔφυγον, αὐτὸς δὲ ἐφαίνετο λελυμένος, καὶ ἀβλαβής· ἀλλ' ὁ ἀσύνητος βασιλεὺς, καὶ ταῦτα βλέποντας δὲ ἐκαταλάμβανεν· ἀμὴ ἔλεγε πρὸς τὸν ἅγιον, αἱ μαγείαις σου μέλλουν νὰ θανατώσουν καὶ τὰ μουλάρια· ὅθεν ἐκ δευτέρου δέσαντες αὐτὸν χεῖρας καὶ πόδας, τὸν ἔδεσαν πάλιν εἰς τὰ μουλάρια καὶ μὲ πολλὴν βίαν τὰ ἐδίωκαν· ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς συρόμενος ἔλεγεν· ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν. Κάποιος δὲ βουκό· βλέποντας τὸν ἅγιον, καὶ γνωρίσας ποῖος ἦτον, εἶπεν· Ἐλέησόν με, Πάτερ, καὶ δός μοι διὰ τῶν προσευχῶν σου νὰ ἀποκτήσω μοσχάρι. Ἐπιτιμῆσας λοιπὸν ὁ ἅγιος ἐκεῖνα τὰ ἄγρια μουλάρια, τὰ ἐσταμάτησεν εὐθὺς ἀπὸ τὸν δρόμον τοὺς καὶ ἐπρόσταξε τὸν βοσκὸν καὶ ἦλθε σιμὰ ὁμοῦ μὲ τὴν ἀγέλην του, καὶ τὸν κῆχθη ὁ ἅγιος λέγοντας· Ὁ Θεὸς ὁποῦ εὐλόγησε τοῦ Ἀβραάμ. τὰ ποίμνια τῶν βοῶν, καὶ προβάτων, αὐτὸς νὰ σοῦ χαρίξῃ κάθε χρόνον δύο μοσχάρια, καὶ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν· καὶ ὁ μὲν βουκόλος τυχὼν τῆς αἰτήσεως, ἀνεχώρησεν εὐφραινόμενος· ὁ δὲ μάρτυς ἐπετίμησε τὰ μουλάρια, καὶ ἐγύρισαν εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ὁποῦ ἐβέθη. Ὁργισθὲν λοιπὸν ὁ ἀλογώτερος τῶν ζώων καὶ ἀγριώτερος βασιλεὺς, πῶς δὲν θανατώθη ὁ ἅγιος, ἀμὴ ἔμεινεν ἀβλαβής καὶ ἐπρόσταξε καὶ τοῦ ἐκάρφωσαν εἰς τοὺς μαρτυρικοὺς ἐκεῖνους πόδας καρφία ξυμιτερὰ, καὶ κατόπιν τὸν ἐδίωκαν σφακτιώται δέροντες, ἕως εἰς τρία στάδια· ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν τιμωρίαν γενναίως ὑπέμεινεν ὁ μακάριος· ὁ δὲ τύραννος θυμωθεὶς, ἐπρόσταξε καὶ ἄπλωσαν ἐπάνω εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς τριβόλια σιδηρὰ καὶ οὐξά, καὶ εἶπε νὰ τρέξῃ ἐπάνω τοὺς ὁ μάρτυς ἕως ἑνα στάδιον· ὁ δὲ Χριστὸς καὶ τότε ἐχάρισεν ὑπομονὴν εἰς τὸν δοῦλον του, καὶ δὲν ἐβλάβη τίποτε. Οἱ ἀνήμεροι λοιπὸν τοῦ ἀνήμερου τυράννου ὑπηρέται, ἔλεγον ἀνάμεσόν τοὺς, βλέπετε πῶς δὲν ἡμποροῦμεν νὰ τοῦ κάμωμεν τίποτε κακόν, ἀμὴ ἐλάτε καὶ ἂς τὸν λιθοβολήσωμεν, ἕως ὁποῦ νὰ σκεπάζωμεν τὴν ἀνωτέραν του κεφαλὴν· ταῦτα

εἶπον, καὶ παρευθὺς τὸν ἐλίθαζον· ὁ δὲ ἅγιος ἔσπεκε πολλὴν ὥραν προσευχόμενος· ὁ ἥλιος λοιπὸν μὴ ὑποφέροντας τὴν τοιαύτην παρανομίαν, ἐσκοτίσθη· ὁ δὲ Θεὸς δοξάζοντας τὸν δούλον του, ἐγύμριζε τοὺς λίθους, ὁποῦ τοὺς ἐξέριπταν οἱ φρονεῖ· Ἰουδαῖοι, εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ὁ δεῖκασιος πάλιν μετὰ τὴν θαῖαν δύναμιν ἐφαίνετο ἀπαθής· οἱ δὲ θαυμάζοντες ἔλεγον, χωρὶς ἄλλο μάγος εἶναι· διότι μήπως δὲν ἐλιθοβολήσαν καὶ τὸν Στέφανον ἐκεῖνον οἱ πρόγονοί μας; ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον δὲν ἐσυνέβη τίποτε τοιοῦτον, διότι δὲν ἦτον μάγος, ὡς οὗτος ὁ κακοθάνατος· καὶ πάλιν ἀπορούμενοι ἐσυμβουλευθήσαν μετὰ τὸν βασιλέα καὶ τὸν ἐβαλαν εἰς ἓνα γάλκωμα γεμάτον ἀπὸ μολύβι, ἔπειτα ἀναψαν ἀπὸ κάτω μεγάλην πυρκαϊάν, καὶ τὸν ἄρσαν μεσὰ ἐξ ἡμέρας· ὑστερον δὲ νομίσαντες οἱ ἀνόητοι πῶς χωρὶς ἄλλο ἀπέθανεν, ἔστειλαν μερικοὺς ἀπὸ λόγου των νὰ ἀφανίσουν καὶ τὰ κόκκαλά του, διὰ νὰ μὴν τὰ εὔρουν οἱ Χριστιανοὶ καὶ τὰ τιμῇσιν· ἀλλ' ἐπλανήθησαν οἱ ἄφρονες, διότι τὴν νύκτα ἤρπασαν οἱ Χριστιανοὶ ζωντανὸν τὸν μάρτυρα, καὶ τὸν εἶχον μαζύ τους. Οἱ σταλθέντες λοιπὸν ἰδόντες τὸν ζῶντα καὶ ἀβλαβῆ, ἐξεπλάγησαν, καὶ πέρνοντές τον τὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν βασιλέα· τὸν ὁποῖον ἰδὼν ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος, καὶ θηριώδης, εὐθὺς ἐπρόσταξε καὶ ἐτρύπησαν μίαν κολώναν καὶ ἐκεῖ μέσα ἔδεσαν σπικτὰ τὰ χεῖρα τοῦ ἁγίου· ἔπειτα τοῦ ἔχυναν ἐπάνω εἰς τὸ γυμνὸν τοῦ σώμα μολύβι ἀναθραστὸν, καὶ τριγύρω του μεγάλην κάμινον· ὁ δὲ Μακάριος Μόδεστος ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἐμεινεν ἀβλαβής, ἔχοντας τὸν ὕψιστον Θεὸν καταφυγὴν του, διὰ τοῦτο οὐδὲ κανένα κακόν, οὔτε μᾶστιξ δὲν ἐγγίξαν εἰς τὸ κορμὶ του· εὐθὺς διότι ἡ κάμιнос ἐβέβηθη, ἡ κολώνα ἐσυντρίφη· ὁ δὲ μάρτυς ἐσῆκωσε τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εὐχαρίστα τὸν Θεόν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς πάλιν ἐλθόντες, καὶ τὸν μάρτυρα ζῶντα καὶ προσευχόμενον ἰδόντες, τοῦ ἔλεγον θυσίαςσον Μόδεστε τοῖς Θεοῖς διὰ νὰ ἐλευθερωθῇς ἀπὸ τὰ βάσανα· ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὴς εἶπεν· ἐγὼ ἓνα Θεὸν προσκυνῶ καὶ σέβομαι· τότε πάλιν ἐβαλαν τοὺς πόδας του εἰς τὸ ξύλον, καὶ ἔχυναν πάλιν μολύβι ἀναθραστὸν εἰς τὸ κορμὶ του· ἀλλὰ καὶ τότε ἀβλαβής ἐφαίνετο ὁ ἅγιος· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐκεῖνοι, καὶ δαιμονιώδεις, φιλονικούντες νὰ νικήσουν τὴν ἀνδρείαν τοῦ ἁγίου ὡς τῆς ὁμότητος καὶ ἀπανθρωπίας!) ἄλειψαν τὴν κεφαλὴν του μετὰ πίσαν, καὶ λάδι, ἔπειτα τὴν ἀναψαν μετὰ ρωτιά (οἱ ἄξιοι ὡς ἀληθῶς τοῦ αἰωνίου πυρός;) καὶ ἔτσι τὸν ἄρσαν νὰ περιπατῇ διὰ μέσου τῆς πόλεως· ἐθυμώθη δὲ ὅλη ἡ πόλις διὰ τοῦτο, καὶ ἐναντίον τοῦ βασιλέως ἐδόρσεν ὁ δὲ βασιλεὺς μακθίνοντας, ὅτι ἔγεινε σύγχυσις, ἐπρόσταξε καὶ τοῦ τὸν ἔφεραν πάλιν, καὶ ἠρώτησε τοὺς ἄρχοντας του, τί λέγετε ἐσεῖς διὰ τὸν Μόδεστον; βλέπετε πῶς καμμία βάσανος δὲν τὸν ἐβλάβε, καὶ τώρα ἂν τὸν ἀρήσωμεν μέλλει νὰ πλανήσῃ ὅλους νὰ πιστεύσουν τὸν ἐσταυρωμένον· οἱ δὲ εἶπον· βασιλεῦ, μὴν προστάξῃς πλέον

ἄλλο τίποτε, πᾶρεξ νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν· καὶ φέροντας ἕνα σπαθὶ τοῦ τὸ ἐδείξεν ὁ βασιλεὺς λέγοντας, Μόδεστε, ἡ ὁμολόγησε ταῖς μαγείας σου, ἡ τῶρα προστάζω νὰ σὲ ἀποκεφαλίσουν· ὁ δὲ μάρτυς εἶπε μὲ πολλὴν εὐφροσύνην, ἀληθῶς σήμερον μοῦ προξενεῖς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ τὰ αἰῶνια ἀγαθὰ, ὅπου πρὸ πολλοῦ ἐπεθύμουν· ὁ βασιλεὺς λοιπὸν βλέποντας τὴ στερεὴν καὶ ἀμετάθετον τῆς γνώμης, ἀπεφάσισεν ἔτσι, ἐπειδὴ καὶ ὁ Μόδεστος δὲν πείθεται εἰς τὴν βασιλείαν μας, οὐδὲ θυσιάζει τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς, προστάζω νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν ἔξω τῆς πόλεως. Φέροντές τον λοιπὸν οἱ στρατιῶται εἰς τὸν διωρισμένον τόπον, καὶ ζητήσας ὀλίγον καιρὸν ἐπρεστυχήθη λέγοντας, ἔτσι· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ δημιουργὸς τοῦ Φωτὸς, καταξίωσόν με τῆς σῆς βασιλείας, ὅτι σὲ Δέσποτα, ὡς μόνον ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ διὰ σὲ θανάτου καὶ βασάνων κατεφρόνησα· μὴ οὖν ἀνάξιον κρίνης με Φιλάνθρωπε τῶν σῶν ἀγαθῶν, καὶ δέομαί σου ὅστις μὲ ἐπικαλεσθῇ καὶ μὲ ἐρτάξῃ, καὶ ὅποιος ἀναγνώσῃ τὸ μαρτύριόν μου, βοήθησον πάντοτε καὶ χάρισέ του πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ ἀποδώξον ἀπὸ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ ὅλα του τὰ ζῶα, πᾶσαν βλάβην, καὶ ἀσθένειαν, καὶ πληθύνον τὰ ζῶα του ὡς εὐλόγητας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντων τῶν σῶν δούλων, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. Ταῦτα εἰπὼν καὶ εὐξάμενος ἀπεκεφαλίσθη τῇ 16 Δεκεμβρίῳ, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ διότι ἔτσι ἐπαρακάλεσεν· ἐπειδὴ καὶ ἐν τοιαύτῃ ἡμέρᾳ ἐγένετο καὶ ἡ κοσμοσωτήριος Σταύρωσις. Ὅσοι λοιπὸν ἐκ πίστεως, καὶ πόθου ἐρτάζουσι τὸν ἅγιον, τοὺς βοηθεῖ, καὶ τὸν οἶκον, καὶ τὰ ζῶα των εὐλογεῖ, καὶ πληθύνει. καὶ τοὺς ἐλευθερώνει ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

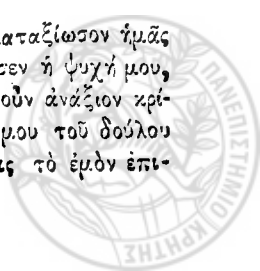

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Αεγόμεναι εἰς θανατηφόρους ἀσθενείας καὶ βλάβας τῶν ζώων.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΚΤΗΝΗ.

Ὁ τοῦ φωτὸς δημιουργός, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καταξίωσον ἡμᾶς τῆς Βασιλείας σου, ὅτι σὲ, Δέσποτα, καὶ μόνον ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ τὸ ὄνομά σου θανάτου καὶ βασάνων ὑπόλογησα· μὴ οὖν ἀνάξιον κρίνης με Φιλάνθρωπε τῶν σῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἐπάκουσόν μου τοῦ δούλου σου, καὶ πρόσδεξά μου ταύτην τὴν προσηυχὴν καὶ ὅστις τὸ ἐμὸν ἐπι-

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΟΔΕΣΤΟΥ.

21

καλέσεται ὄνομα, καὶ τὴν μνήμην ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἐκτελέσῃ, βοηθὸς αὐτοῦ γενοῦ, Κύριε καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτόν, ἀλλ' ἐμπλήσῃς αὐτόν παντός ἀγαθοῦ, καὶ δώρησαι αὐτῷ πλοῦσια τὰ ἐλέη σου, καὶ ὅστις ἀναγνώσῃ τὸ τῆς ἀθλήσεώς μου Μαρτύριον, εὐλόγησον αὐτόν, Κύριε, καὶ πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. Ἀπέλασον δὲ καὶ ἀποδιώξον διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μοδέστου ἀπὸ πάντων αὐτοῦ τῶν κτηνῶν παντοίαν βλάβην καὶ νόσον. Ναί, Δέσποτα, ἴδε ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου ἐπὶ τὴν ἐμὴν προσευχὴν, καὶ εὐλόγησον καὶ πληθύνον τὰ κτήνη αὐτοῦ, ὥς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντων τῶν σῶν θεραπόντων, ὅτι εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΑΜΑΝΤΟΣ.

Εἰς κτήνη.

Ἰδοὺ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἐλάχιστος Μάμας ὑπάρχων ἐν τοῖς ὅρεσι, καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤμελγον τὰς ἐλάφους καὶ τυρὸν ποιῶν διένεμον τοῖς πένησι, καὶ διέτριβον ἐν τοῖς ὅρεσι καὶ σπηλαίοις μέχρι τοῦ Μαρτυρίου μου. Ἐκεῖ οὖν μοι διατρίβοντας προσῆλθον Ἰωάννης καὶ Φιλόθεος παρακαλοῦντες καὶ λέγοντες· φθόνος τοῦ διαβόλου ἐπέτεσεν εἰς τὰ ποίμνια καὶ βουκόλια, καὶ τελευτῶσι κακῶς· καὶ δεόμεθά σου, ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρόσσευξαι ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἰαθῶσιν ἀπὸ παντός κακοῦ εἰς μνημόσυνον τοῦ μετὰ ταῦτα χρόνου καὶ εἰς δόξαν Θεοῦ. Ἐγὼ εἶπεν αὐτοῖς, ἀδελφοί μου πνευματικοί, ἐγὼ ἁμαρτωλὸς εἰμι· καὶ ἁμαρτωλὸν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· αὐτοὶ δὲ ἐπέμενον παρακαλοῦντές με· καμφοθεὶς πρὸς τὰς δεήσεις αὐτῶν προσευξάμενος τῷ Κυρίῳ εἶπον.

Ἐπικαλούμεθά σε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, τὸν κατελθόντα ἐκ τῶν Πατρικῶν κόλπων, καὶ σαρκωθέντα ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῇ θελήσει δὲ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείναντα, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστάντα, καὶ ζῶν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων χαρισάμενον, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου, δούλου Μάμαντος, καὶ ὅστις ἐστὶν ἐν ἀθυμίᾳ καὶ θλίψει πολλῇ, καὶ ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά σου Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μνησθεῖται τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μάμαντος μὴ ἐπέλθαι ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτοῦ, ἢ τὴν ἀγέλην τῶν βόων αὐτοῦ διαβολικὴ συμφορὰ, ἢ ἄλλη τις νόσος.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν, καὶ τῷ λόγῳ σου συστηράμενος πάντα πρὸς σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, μὴ παρίδῃς τὴν δεήσιν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς δούλου σου, ἀλλ' ἐπάκουσόν μου, φιλένθρωπε Κύριε, καὶ ὅπου ἀναγνωσθῇ αὕτη μου ἡ προσευχή, εἰς

εις ποιμένην εἶτε, εἰς βόας, καὶ ὅστις ἐπικαλέσεται σε καὶ μνησθῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μάμαντος, μὴ ἐπέλθῃ εἰς τὴν ποιμένην αὐτοῦ, ὥσος, ἢ ἕτερος πειρασμός.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Κύριε καὶ Δέσποτα ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάσης κτίσεως, καὶ πάσης πνοῆς ἔχων τὴν ἐξουσίαν, ἐπικαλούμεθα σε ἵνα διὰ τὰ ἀπειρά σου ἔλεη παρίδῃς τὰ πλήθη τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ μὴ ἐπέλθῃ τις νόσος ἐπὶ τὰ ποίμνια ἡμῶν, ὅτι διὰ τὴν ἀφάτον σου φιλάνθρωπίαν ἤλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, καὶ ἐρύσω ἐκ τῆς πλάνης τοῦ διαβόλου, καὶ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ. Σὲ γὰρ Φρίττουσι καὶ τρέμουνσι πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. Σὲ ὑμνεῖ καὶ εὐλογεῖ πάντα τὰ οὐράνια τάγματα. Σὲ καὶ ἡμεῖς ἐπικαλούμεθα τὸν μόνον εὐσπλαγχνον καὶ ἐλεήμονα Θεόν, κλίνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ τρόσδεξε τὴν ἀναξίαν ταύτην ἡμῶν δέησιν, ὡς προσεδέξω "Αβελ τὰ δῶρα, καὶ ἀποδιώξον ἀπὸ τῆς ποιμένης ταύτης πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ εὐλόγησον αὐτὴν ὡς εὐλόγησας Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, Μωϋσῆν, Ἀαρὼν καὶ Δαβὶδ τῶν ἁγίων ποιμένων τὰ ποίμνια. Εὐδόκησον δὲ, Κύριε, ῥυθῆναι τὴν ποιμένην ταύτην ἀπὸ παντὸς νοσήματος· καὶ ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλόγησον τὴν ποιμένην τοῦ δούλου σου (...) καὶ ἀποδιώξον ἀπ' αὐτῆς πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ διαβόλου, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ἀληθινὸς καὶ παντοδύναμος κτίστης καὶ Θεὸς παντὸς τοῦ κόσμου, ὁ μὴ παραβλέπων ψυχὰς μετανοούντων, σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, καὶ παρακαλούμεν, σὺ ἄνθρωπε Κύριε, εὐλόγησον τὴν ποιμένην ταύτην, ὡς εὐλόγησας τοῦ δούλου σου Ἰακώβ, καὶ ἐπλήθυνας αὐτοῦ τὰ ποίμνια, αὐτὸς πλήθυνον καὶ τὴν ποιμένην ταύτην ἐν χιλιάσι καὶ μυριάσι, καὶ ῥῦσαι αὐτὴν ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ διαβόλου καὶ αὔρας θανατηφόρου. Φρουρήσον αὐτὴν δι' ἁγγέλων ἁγίων σου, συντηρῶν καὶ φρουρῶν καὶ τὸν κεκτημένον δούλον σου ἀσκανδάλιστον καὶ ἀνεπηρέαστον, ἀπολαμβάνων τὴν ὀφειλομένην εὐχαρίστησιν ἐξ αὐτοῦ, χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλάνθρωπιᾳ τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ.

Εἰς πᾶσαν θανατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην βοῶν, ἱππῶν, ἡμιόνων, προβάτων, αἰγῶν, μελισσῶν καὶ λοιπῶν ζώων.

Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐλεήμων καὶ πανάγαθος, ὁ πᾶσαν τὴν

νοαισθητὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐπὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα δωρησάμενος· ὁ διὰ τῆς παναγίου προνοίας σου πάντων προνοῶν καὶ πάντων σου τῶν κτισμάτων· αὐλῶν, ὑλικῶν, λογικῶν, ἀλόγων, ἐμφύχων, ἀψύχων, ἀπὸ τῶν πρώτων μέχρι τῶν ἐσχάτων· οὐδὲν γὰρ, ἀπρονόητον, οὐδὲ ἡμελημένον παρὰ σοὶ τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ τοῦ παντός. Σοὶ γὰρ εἴ, ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκήσας, ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην, ἕνεκα τῆς δουλείας τῶν ἀνθρώπων· πάλαι τὰς τῶν ζῶων ἀγέλας τοῦ Ἰσραὴλ, ἀνωτέρας διαφυλάξας τῆς θανατηφόρου πληγῆς τῶν πρωτοτόκων ζῶων τῶν Αἰγυπτίων. Σὺ εἶ ὁ διὰ τῆς ἐνσάρκου σου οικονομίας ἐλευθερώσας ἡμᾶς τῆς τυραννίης τοῦ διαβόλου, καὶ τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου. Σὺ εἶ ὁ καὶ δι' ἐμέ τοῦ ἀναξίου δούλου σου, τὸν μὲν ὄφιν θανατώσας, τὸν δι' ὕδατος τῷ ἑαυτοῦ ἰῷ διαφθείραντα· τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς πίνοντα ζῶα καὶ νεκροθέντα, τῇ ζωοποιῷ δυνάμει σου ἀνέστησας. Τὸν δὲ εἰς τοῦτο συνεργήσαντα δαίμονα, ἐμφανῇ γενέσθαι κατεσκεύασας, ὀμνύοντα, μηδέποτε προσεγγίσει τολμῆσαι, ὅπου ἂν ἐπικληθῇ τὸ σὸν ὄνομα. Σὺ ταῖνυν δέομαι, Δέσποτα πανάγαθε, καὶ ποιητὴ τοῦ παντός, καὶ σὲ παρκαλοῦμεν τὸν τῆς ζωῆς πάσης αἴτιον, ἐπίκουρον ταύτης μου τῆς δεήσεως, καὶ ἀπέλασον πᾶσιν θανατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην ἀπὸ τῶν βοῶν, ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων, προβάτων, αἰγῶν, μελισσῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ζῶων, καὶ εἰς χρεῖαν ὄντων τῆς ζωῆς τῶν δούλων σου τῶν ἐπικκλουμένων σὲ τὸν δοτῆρα τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα. Καὶ δὲ, Κύριε, πᾶσι τοῖς εὐσεβῶς τὴν μνῆμην μου ἐπιτελοῦσι καὶ μετὰ πίστεως προστρέχουσι τοῖς λειψάνοις μου· εἰρήνην, εὐζωίαν, πληθύν ζῶων, καὶ ἀφθονίαν σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου. Καὶ ἐπὶ πᾶσιν, ἄφρεσιν ἁμαρτιῶν, ὑγείαν καὶ τὴν τῶν ψυχῶν αἰώνιον σωτηρίαν. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τοῖς ἰδίῳις σπλάγχχοις ἐπικαμπτόμενος, οἰκτεῖρον τὰ πάσχοντα τῇ δρεπάνῃ τοῦ θανάτου ἀγγελιδὸν θεριζόμενα. Καὶ ὡς λόγον μὴ ἔχοντα, μόνοις ταῖς γοεραῖς καὶ ἀνάρθροις φωναῖς· τὸ πάθος καὶ τὴν οὐδύνην αὐτῶν ἐλεεινῶς ἐξαγγέλοντα, καὶ τοὺς λογικοὺς εἰς συμπάθειαν τούτων ἐλκεσθαι. «Εἰ γὰρ δίκαιος οἰκτεῖρει ψυχάς,» κατὰ τὸ γεγραμμένον, πῶς οὐ μὴ οἰκτερήσεις ταῦτα, σὺ, ὁ τούτων ποιητὴς καὶ παντεπόπτης. Σὺ γὰρ εὖσπλαγχνε, καὶ τῶν ἐν τῇ κιβωτῇ ζῶων ἐμνήσθης, ὑπὸ τῆς εἰκίας χρήσεως τῶν οἰκτιρμῶν σου νικώμενος· ἵνα διὰ τῆς εὐεξίας καὶ πληθυσμοῦ τῶν βοῶν καὶ παντὸς ἀγαθοῦ, τιμῶσι δὲ καὶ τὸν σὸν δούλον καὶ ἱκέτην θερμότατον τῆς Παντοκρατορικῆς σου· ᾧ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ἀγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Εἰδοποιήσεις.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες εἰς τὸ ἐξῆς νὰ προμηθεύωνται ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου καὶ τυπογραφείου μου οἰαδήποτε βιβλία τετυπωμένα καθαρῶς, εἰς χάρτην καλὴν, μὲ ωραίους χαρακτήρας καὶ εἰς τιμὰς πολὺ εὐτελεῖς, εἰς οἷας οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἐπώλησεν αὐτὰ, ἄς ἀπευθύνωνται πρὸς ἐμὲ ἀπ' εὐθείας καὶ θέλουσι μὲ εὑρεῖ προθυμότατον.

Γνωστοποιῶ δὲ ὅτι πίστωσης δὲν χορηγεῖται ἄνευ προηγουμένης συνενόησεως. Τὸ ἀντίτιμον δὲ τῶν βιβλίων πρὸς εὐκολίαν οἱ ἀγορασταὶ θέλουσιν ἀποστέλει διὰ γραμματοσήμου ἢ ἄλλου μέσου κατὰ τὴν θέλησίν των πρὸς ἐμέ.

Γνωστοποιῶ προσέτι ὅτι ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ μου ὑπάρχουν ἅπαντα τὰ δυσεύρετα καὶ μὴ Ἑκκλησιαστικὰ βιβλία, Ἀόρατος πόλεμος, Ἰωάννης τῆς κλίμακος, καὶ λοιπὰ τοιαῦτα νεωτερωθέντα ἐν τῷ ἐν Βενετίᾳ Τυπογραφείῳ «Ο ΦΟΙΝΙΞ» καθὼς καὶ τὸ παλαιὸν Ἑκλόγιον, Πνευματικὰ Γυμνάσματα, Ἑρμηνεῖα συνοπτικὴ τῶν Εὐαγγελίων τοῦ ἐνιαυτοῦ, Ἱεροτελεστικὸν τεῦχος, Ἀκολουθία τῆς θείας Μεταλήψεως, Ἱερογραφικὸν Ἀπάνθισμα, καὶ Ἱερὰ Ἀντιμίνσια Ἀγίου Ὁρους πρὸς δὲ καὶ τὰ τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Μουσικῆς Βιβλία τύποις Κωνσταντινουπόλεως, Ἀκολουθίαι Ἀγίου Διονυσίου, Ἀγίου Σπυρίδωνος, Ἀγίου Γερασίμου, Ἀγίου Χαραλάμπους, Ἀγίου Νικολάου. (καὶ τοῦ νέου) Ἀγίου Παύλου, Ἀγίου Μοδέστου, Ἀγίου Κοσμᾶ, Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Βλαδιμήρου, τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου καὶ πλείστα ἄλλαι.

Ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ

Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Τιμᾶται λεπτὰ 50.

